

PROFILY

Označování lahví čárovými kódy
u společnosti SIAD POLAND

Z obsahu:

SIAD CZECH DOBÝVÁ POLSKÝ TRH

O ZLATOU KUKLU PO PÁTÉ

MEMORIAL DINO SESTINI

INDUSTRIÁLNÍ BAJKY ANEB PERLIČKY ZE ŽIVOTA TECHNOLOGA (4)

PŘEDSTAVUJEME... ZEMAN MASO - UZENINY

SIAD Czech dobývá polský trh

Koncem března tohoto roku Italsko-česká obchodní a průmyslová komora CAMIC uveřejnila na své internetové stránce (<http://www.camic.cz/>) rozhovor s generálním ředitelem společnosti SIAD Czech spol. s r.o. s ing. Ivo Lukášem. Díky laskavosti CAMIC tento rozhovor přetiskujeme.

SIAD Czech, dceřiná společnost italsko-americké skupiny SIAD – Praxair, došla v průběhu několika málo let silně postavení na polském trhu s technickými plyny. O zkušenostech v Polsku jsme mluvili s generálním ředitelem společnosti SIAD Czech, členem Italsko-české komory, Ing. Ivo Lukášem.

V posledních letech je společnost SIAD Czech aktivní díky své dceřiné firmě SIAD Poland na polském trhu s technickými plyny, kde má silnou pozici. Jak se Vám podařilo v tak krátké době dosáhnout úspěchu?

„Polským zákazníkům dodáváme naše plyny již řadu let a to bylo vlastně impulzem pro přímý vstup na polský trh. Počet spokojených zákazníků SIADu rychle narůstal, takže jediným logickým řešením bylo začít vyrábět stlačené plyny přímo v Polsku. Jedním z našich významných partnerů byla firma Technogas, kterou jsme po dohodě s majiteli koupili a okamžitě začali s modernizací a dalšími potřebnými investicemi.“

A je v něčem polský trh odlišný od toho českého?

„Polský trh je odlišný především svou velikostí a konkurenčním prostředím. V segmentu stlačených plynů působí totiž řada soukromých firem, které nemají základní výrobu zkapalněných plynů, a tudíž jsou jejich náklady nesrovnatelně nižší. Ceny v tomto segmentu jsou z tohoto důvodu poměrně nízké a jejich import z ČR neekonomický. Naše plány samozřejmě počítají s územní expanzí a vybudováním separační jednotky na výrobu zkapalněných plynů.“

SIAD Czech patří do stejnojmenné italsko-americké skupiny. Mělo to nějaký vliv na vaše výsledky na polském trhu?

„Samozřejmě, určitě je vždy výhodnější při vstupu na jakýkoliv trh používat obchodní značku, která je minimálně v okruhu profesionálů v daném oboru známá a uznávaná jako kvalitní.“

SIAD patří k lídrům na trhu také v České republice. Jak se zde vyvíjel trh?

Reaguje spotřeba technických plynů na silný růst ekonomiky a průmyslu?

„V posledních letech pocítujeme určitou stagnaci zejména ve spotřebě stlačených plynů na straně jedné a na straně druhé opět nárůst spotřeby zkapalněných plynů a speciálních plynových směsí. Souvisí to se změnou struktury českého průmyslu. Další výrazné objemové změny neočekáváme, vzhledem k tomu, že kapacita lidských zdrojů v ČR je vyčerpaná a významný nárůst investic není příliš pravděpodobný.“

V loňském roce jste ve vašem regionu sponzorovali kulturní akce spjaté s Itálií. Budete v této aktivitě pokračovat?

„Určitě, jsme italská firma a máme zájem na posilování vzájemných vztahů. Jedna z významných akcí, na které se podílíme, je rekonstrukce Vlašské kaple, na kterou firma SIAD přispěla částkou 150 000,- eur. Podporujeme ale i řadu dalších kulturních akcí.“ ■

„Obrázky z našeho života“ zahájeny

„Obrázky z našeho života“ mají v letošním již 6. ročníku téma „Technologie“. Soutěž fotografií a obrázků pořádá skupina SIAD pro všechny zaměstnance jednotlivých společností skupiny a pro jejich příbuzné.

Vítězem minulého, jubilejního 5. ročníku byl vyhlášen snímek „Skok vysoký“ (Salto in alto), jehož autorem je Luca Mirtani ze společnosti SIAD Macchine Impianti. Porota ocenila na snímku, že plně zachycuje téma

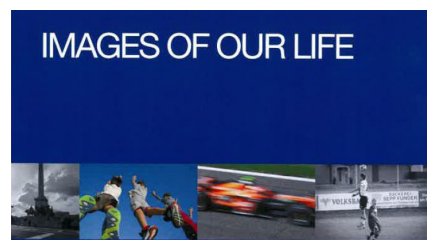

Obr.: Luca Mirtani: Skok vysoký

soutěže (Sport a my), a to i díky své dokonalé rovnováze. Vítězný snímek je dokonalou reprezentací „zlatých“ pravidel fotografování. Kromě toho proporce barev jsou velmi dobře vyváženy mezi plné a prázdné prostory. Konečný dopadem tohoto snímku je jeho nápadná konfigurace a přirozenost.

Soutěž je otevřena pro všechny digitální resp. digitalizované barevné nebo černobílé fotografie, digitální snímky kreseb či jiných typů snímků. Snímky ve formátu JPG jsou omezeny velikostí max. 5 MB. Za původnost snímku zodpovídá osobně autor. Průběžně přihlášené snímky do soutěže lze shlédnout na webové adrese: <https://www.thesiad->

[group.com/en/contest-2017](https://www.thesiad-group.com/en/contest-2017). 6. ročník soutěže „Obrázky z našeho života“ trvá od 24. ledna do 30. září 2017. Vítěz - po vyhodnocení obrázků interní porotou - bude oznámen 30. listopadu a vyhraje reflexní digitální fotoaparát. ■

Obr.: Upoutávka k letošnímu ročníku soutěže

O zlatou kuklu po páté

Pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka a Svazu průmyslu a dopravy ČR, se uskutečnil 5. ročník soutěže ve svařování s mezinárodní účastí. Do soutěže bylo přihlášeno 48 žáků z 20 škol ČR a Slovenska. 5. ročník celostátní soutěže ve svařování „O zlatou kuklu společnosti SIAD“ se konal 28. března 2017 ve Střední škole technické, Most-Velebudice. Vítězskou zlatou kuklu si ze stejnojmenné soutěže zručnosti ve svařování odnesl student Jakub Březa z Nového Strašecí. Cenu „Svaz průmyslu a dopravy ČR pro nejlepší školu soutěže“ získala potřetí v řadě pořádající Střední technická škola Most.

Vareálu Střední technické školy Most se v úterý 28. března uskutečnila odborná soutěž zručnosti ve svařování O zlatou kuklu společnosti SIAD. Jejím 5. ročníku se letos zúčastnilo kromě desítek žáků z celé republiky také trio žáků ze Slovenska. Absolutní vítězem se stal Jakub Březa ze Středního odborného učiliště Nové Strašecí.

Popřát vítězům na slavnostní vyhlášení přijela vedle zástupců partnerů akce i předsedkyně Výboru pro výchovu, vzdělání a zaměstnanost Radmila Krastenicevová. „Už jen to, že jste zde, je pro vás velký úspěch. Obor, který jste si zvolili, měl, má a bude mít uplatnění na trhu práce. Ještě jednou blahopřeji vám všem,“ řekla zastupitelka kraje. Na závěr po-

Obr. Vítězskou trofej od Radmily Krastenicevové přebírá Jakub Březa

děkoval také pedagogům a popřál jim rovněž k jejich svátku ředitel hostitelské školy Karel Vokáč.

Letošní ročník soutěže „O zlatou kuklu společnosti SIAD“ byl nesmírně vyrovnaný a o vítězích ve třech kategoriích (metodách svařování) rozhodovaly maličkosti. Rozhodčí soutěže ocenili dobrou teoretickou připravenost žáků i jejich svařovací dovednosti, jejichž úroveň rok od roku roste. Jedním z hodnotitelů kvality a jakosti svarů byl letos i Dan Kraus, svařovací technolog SIAD Czech. Ceny vítězům předával spolu s předsedkyní Výboru pro výchovu, vzdělání a zaměstnanost Ústeckého kraje Ing. Radmilou Krastenicevovou a s ředitelem hostitelské školy PaedDr. Karlem Vokáčem také zástupce hlavního partnera akce, Ing. Miroslav Holub, marketingový ředitel SIAD Czech. ■

SIAD na 47. zasedání FARO

Ve dnech 6. a 7. dubna 2017 se konalo v Imole 47. zasedání FARO. Jednání se uskutečnilo v Kongresovém Centru Hotelu Donatello Imola v sále Grand Prix. SIAD se podílel na akci jako servisní partner FARO. FARO je nezávislá organizace, která zajišťuje integrované a specializované služby pro prů-

myslové podniky, se zaměřením na optimalizaci jejich rozhodovacích procesů při nákupu surovin a neželezných kovů.

Hlavními tématy prvního dne byla současnost automobilové scény, stejně jako otevřená inovace, zatímco druhý den se dotkl témat, jako jsou evropské, americké a asijské makroekonomického rámce a očekávání na komoditním trhu hutního sektoru.

Globální výhled v automobilovém průmyslu, po brexitu a po amerických prezidentských volbách přednesl Pete Kelly, Managing Director společnosti LMC Automotive. Zdůraznil nutnost orientace na předpokládané úrovně spolehlivosti a na hodnocení rizik. Aktuálním

tématům se věnovaly mj. i přednášky: Na dohled - platina a palladium pro automobilový průmysl, Nové materiály a strategie orientované na rozvoj ve společnostech Petroceramics a Brembo, Materiály potřebné a materiály nabízené - poptávka a nabídka materiálů pro Evropu a severní Ameriku atd.

Konference se zúčastnilo na 150 odborníků z celé Evropy. Velmi přínosné byly pro účastníky diskuze u kulatých stolů s renomovanými ekonomy na finanční trhy a s odborníky na zadávání veřejných zakázek. ■

47th FARO MEETING

6/7 APRIL 2017 | IMOLA (IT) | LOCATION PARTNER TAZZARI GROUP

Memorial Dino Sestini

V neděli 9. dubna 2017 se mezi Bergamem a San Vigiliem konal historický motocyklový závod veteránů. Závod uspořádal Klub Orobico Auto Moto d'Epoca na paměť Dina Sestiniho, vítěze prvního ročníku z roku 1929. Na 100 účastníků si tak připomnělo nejstarší motocyklový závod v Lombardii: Bergamo-San Vigilio. Trasa závodu odstartovala v Cittá Bassa a přes historickou část města Cittá Alta pokračovala až na náměstí v San Vigiliu a pak zpět do Cittá Alta v Bergamu. Závěrečná část dne se konala v Colle Aperto, kde Roberto Sestini, syn Dina, předal cenu vítězi. Na závěr účastníci této historické jízdy absolvovali slavnostní mítink s „pozdním“ obědem v restauraci „Il Pianone“.

První jméno, které bylo zapsáno do zlaté knihy tohoto závodu v roce 1929, bylo Dino Sestini, který jako první na San Vigiliu protnul cílovou „pásku“. I když uplynulo téměř devadesát let od tohoto vítězství, stále proudí v žilách motocyklistů adrenalin, který umocňuje vzpomínky na tuto „rallye“. Fascinujícím faktem tohoto závodu veteránů je, že se na startovním roštu seřadí nejenom stovka dobových „kousků“ (tedy strojů postavených před rokem 1996), ale že se had jezdců provine velkou částí provincie Bergamo, krajinou s historickým a kulturním „apetitem“.

Roberto Sestini, syn legendárního Dina, který stejně jako jeho otec vždy miloval rychlost, a je – mimo jiné – i držitelem rychlostního rekordu na motorovém člunu, odměnil na konci závodu čestnou medailí nejlepšího jezdce. Medailemi, které nesou skicu stroje Indian, s nímž Dino Sestini tehdy zvítězil, a byla to na počátku 20. století jedna z nejprestižnějších značek motocyklů na světě. Navíc vítězství motocyklisté obdrželi i kopie trofeje z prvního ročníku. ■

Konference OVZDUŠÍ 2017

Centrum pro výzkum toxických látek v prostředí RECETOX z Masarykovy univerzity, Český hydrometeorologický ústav a Centrum výzkumu globální změny AVČR uspořádaly česko-slovenskou konferenci OVZDUŠÍ 2017. Je to tradiční setkání českých a slovenských odborníků věnujících se problematice ochrany ovzduší. V letošním roce proběhl již třináctý ročník.

Konference OVZDUŠÍ má tradiční bloky řešených témat věnovaných problémům znečištění ovzduší různými typy polutantů v obou zemích, zdrojům znečištění ovzduší, metodám jejich stanovení a proble-

matice monitoringu, hodnocení vlivu znečištění ovzduší na abiotické a biotické složky prostředí, hodnocení rizik spojených se znečištěním ovzduší nejrozličnějšími typy polutantů a využití matematického modelování. Letos

také po delší době byla zařazena sekce věnovaná problémům změny klimatu a dlouhodobým trendům skleníkových plynů v atmosféře. Pravidelně je pozornost věnována také legislativním aspektům, mezinárodním úmluvám a jejich implementacím v ČR a SR. Významná pozornost je věnována problematice atmosférických aerosolů.

Setkání bylo určeno pracovníkům státní správy pracujícím v oblasti ochrany životního prostředí, pracovníkům průmyslových podniků, vysokých škol, výzkumných ústavů, manažerům podniků, studentům a všem, kteří mají vážný zájem o problematiku ochrany ovzduší. Kladla si za cíl přispět k výměně zkušeností a nových poznatků, k navázání nových kontaktů a vytvořit atmosféru pro vědecká, odborná i komerční setkání a přípravu společných projektů.

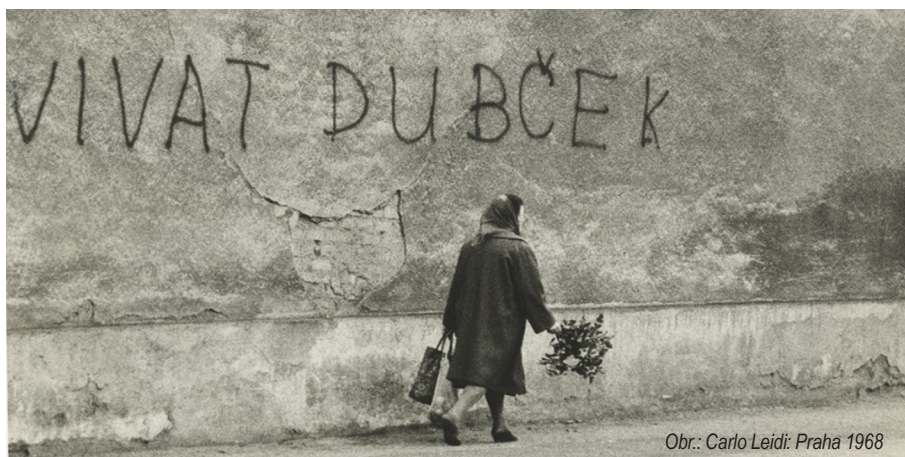
13. ročník česko-slovenské konference OVZDUŠÍ 2017 se konal v brněnském hotelu Santon od 10. do 12. dubna. Sponzorem konference je již řadu let naše společnost SIAD Czech spol. s r.o. ■

SIAD sponzorem fotografické výstavy

SIAD se rozhodl sponzorovat fotografickou výstavu - Carlo Leidi: Paralelní život fotografa. Carlo Leidi (Bergamo, 1930 – 1998) - milovník jídla a vína, právník, cestovatel, výtvarník, fotograf, lokální politik a radní v Bergamu byl v druhé polovině 20. století významnou osobou, ceněnou pro profesionální hodnoty, intelektuální vitalitu, morální postavení a občanskou angažovanost na místní i mezinárodní úrovni.

Tyto výstavy fotografií jsou pořádány pod záštitou hlavního města provincie Bergamo, ve spolupráci s ministerstvem kultury a s podporou regionu Lombardie pro řízení kultury, identitu a autonomii. Tato kulturní akce se bude konat v Bergamu od 22. března do 16. července 2017 a bude rozdělena do čtyř samostatných výstav: „Bergamo“, „Cesty“, „Jídlo a víno“ a „Náboženství“. Výstavy budou doprovázeny dalšími událostmi, mj. jazzovým koncertem Claudio Angeleri 4ET a třemi konferenčními semináři, které povedou: italský velvyslanec v Praze Aldo Amati, Carlo Petri, předseda Slow Food Convivium Bergamo a fotograf Mario Cresci. Na úvodní vernisáži 22. března v sále Cutuli paláce Frizzoni promluvil i Roberto Sestini, předseda Nadace pro hospodářské a sociální dějiny Bergama a také prezident skupiny SIAD.

Obr.: Carlo Leidi: Praha 1968

Pro nás je zajímavé, že Carlo Leidi byl v 60. až 90. letech několikrát v Praze. Spolu s kolegou Alfonsem Modenesim fotografoval město a jeho bezprostřední okolí. Tyto foto-

grafie budou prezentovány na výstavě „Cesty“ (23.4.-7.6.). Úvodní seminář k této expozici, konaný 24. dubna, vedl italský velvyslanec v Praze, jeho excelence Aldo Amati.

Mnoho fotografií Carlo Leidi pořídil i 28. října 1968, na státní svátek při 50. výročí vzniku Československé republiky. Většina fotografií je z této poslední velké masové demonstrace na obranu národní nezávislosti a svobody. První fotografie byly pořízeny několik dní před 28. říjnem v ČKD Lokomotivka, kde se konal bezprostředně po invazi vojsk Varšavského paktu XIV. mimořádný sjezd Komunistické strany Československa. Snímky se netýkají jen příprav akce, spíše se snaží dokumentovat atmosféru závodu v těchto dnech. Dělníci, odboroví předáci... pořád ještě doufali, že se jim podaří zachránit inovace „jara '68“. V roce 1970 Leidi fotografoval hrob Jana Palacha, zatímco v 80. a 90. let dokumentuje vzestup disidenta a pozdějšího prezidenta Václava Havla.

Carlo Leidi byl pro své politické přesvědčení nazýván jako „rudý notář“, což dokresluje jeho obdiv a podporu obrodnému procesu pražského jara 1968. Jeho fotografie byly zveřejněny v mnoha časopisech, jako jsou L'Europeo, La Domenica del Corriere, Historia, Du, Fotografie (Praha), Design a dalšími zahraničními periodiky a novinami. Mezi hlavní vydané publikace s jeho fotografiemi patří: Svatí rolníci (I santi contadini, 1973), Bergamo, mé drahé město bez paměti (Bergamo, o cara - Verso una città senza memoria, 1975), Pražský podzim (Il Manifesto, 1978), La Morra v srdci Barola (1989), Bacchus v Toskánsku (Slow Food, 1998) a Kamenné divadlo (Teatro di pietra, 2002).

"BERGAMO"
23 MARZO - 8 APRILE 2017
PALAZZO DELLA RAGIONE
SPAZIO QUARENGHICINQUANTA

"IL VIAGGIO"
23 APRILE - 7 MAGGIO 2017
PORTA SANT'AGOSTINO
SPAZIO QUARENGHICINQUANTA

"L'ENOGASTRONOMIA"
21 MAGGIO - 4 GIUGNO 2017
PORTA SANT'AGOSTINO
PARCO DEI COLLI VALMARINA

"RELIGIOSITÀ POPOLARE"
2 LUGLIO - 16 LUGLIO 2017
PORTA SANT'AGOSTINO
SPAZIO QUARENGHICINQUANTA
GALLERIA CERIBELLI

Concerto jazz
8 aprile 2017 ore 18
Galleria Santa Marta
Claudio Angeleri 4et

Conferenza
24 aprile 2017 ore 18
Sala Galmozzi via Tasso
Aldo Amati
Ambasciatore a Praga

Conferenza
2 giugno 2017 ore 17
Parco dei Colli Valmarina
Carlo Petri
Presidente Slow Food

Conferenza
5 luglio 2017 ore 18
Sala Galmozzi via Tasso
Mario Cresci
Fotografo

CARLO LEIDI
WWW.ARCHIVIOCARLOLEIDI.IT

**VITA PARALLELA
DA FOTOGRAFO**
RASSEGNA FOTOGRAFICA 2017

**22 MARZO
16 LUGLIO**

Logo of the Municipality of Bergamo, Parco dei Colli di Bergamo, ASM, Centro Didattico Professione, SIAD, UBI Banca, Regione Lombardia, CRAF, Centro Didattico Professione, Galleria Ceribelli, Eco di Bergamo, and ETV.

Industriální bajky aneb Perličky ze života technologa (4)

Úvodem slovo redakce

Ing. Petr Halla pracuje v oblasti svařování přes 30 let. Po ukončení vysokoškolského studia na strojínské fakultě VUT Brno nastoupil do Královopolské strojírně Brno jako výzkumný a vývojový pracovník v oblasti svařování. Postupně si navyšoval kvalifikaci nejenom nabytými zkušenostmi, ale i dalším studiem a kurzy, ať už jako svařovací technolog (VÚZ Bratislava) či později jako Evropský/mezinárodní svářečský inženýr EWE/IWE. V 1. polovině 90. let opouští Královopolskou a vstupuje do odvětví technických plynů. Nyní již 15 let pracuje jako aplikační inženýr a vedoucí aplikační skupiny ve společnosti SIAD Czech. Mnoho let je aktivním účastníkem nejrůznějších odborných konferencí, seminářů a kongresů (i mezinárodních) a rovněž tak je plodným přispěvatelem články a statěmi do odborných časopisů jako jsou Zváranie, Svařování, dělení a spojování materiálů, Technik, Konstrukce, MM Spektrum atd. o jeho milovaném svařování. Jeho „paměti“ nejsou pouhou snůškou „veselých historek z natáčení“, ale rovněž fundovaným pohledem znalce i bezpečnostního technika..

Ing. Petr Halla, aplikační inženýr SIAD Czech spol. s r. o.

Nová práce

V roce 1991 jsem se poprvé setkal s firmou AGA. Slyšel jsem v Bratislavě jejich přednášku o technických plynech a zaujali mě, kolik existuje jen pro svařování různých směsí. Když byl následující rok v Brně WELDING a já tam narazil na stánek AGA, okamžitě jsem šel sondovat novinky. Když tehdejší moravský šéf pochopil, že toho vím o svařování poměrně dost, nabídl mi spolupráci. Takže jsem si zhruba rok jezdil „přivydělat“ akcemi u potenciálních zákazníků. Vždycky jsem domluvil termín, co je potřeba odzkoušet, vzal si dovolenou a vyrazil. To bylo mnohdy poměrně humorné, neboť když jsem dorazil u nás na sídlišti na místo, kde mě měl čekat odvoz, stál tam flaškami naložený kamion. Přivydělání se nakonec nekonalo, nedostal jsem ani korunu, zato jsem ale dostal jsem nabídku na trvalý pracovní poměr. A tehdy začala další etapa svářečských dobrodružství, pokračující po sloučení firem AGA s LINDE i u plynařské společnosti SIAD, ke které jsem v roce 2002 přešel.

První obchod

Jeden z prvních telefonátů na novém místě zněl: „Dobrý den, máte kapalný vodík?“ Já poučen, že AGA má všechno, jsem to potvrdil. „Můžete mi říct, za kolik prodáváte litr?“ zní další dotaz. Chvilí hledám v ceníku, který jsem vyfasoval, ale nic nenacházím. „Promiňte, musím to probrat s vedoucím. Zavolám vám za chvíli.“

Beru si od něj kontaktní údaje a valím za šéfem. Ten se chvíli tváří udiveně a pak se

začne smát: „Nejbližší kapalný vodík má asi německý bundeswehr jako palivo pro rakety. Na co to proboha ten chlap potřebuje?“ Jdu to ověřit a zjišťuji, že ten pán na tom byl podobně jako já. Viděl litr, tak to bral jako vodu. Litr je prostě kapalina. Přitom potřeboval jen plynný vodík pro výrobu žárovek.

Nástrahy lenosti

Kolega jel předvádět novou směs na svařování. Připojil ji ke staré WLSP 315, odhadl nastavení posuvu drátu a začal. Výsledek by slušný, ale protože byl tak trochu perfekcionista, potřeboval parametry trochu doladit. Malinko přidal a ono se to moc nezlepšilo. Přidal víc, zase nic moc. Hrál si s tím asi deset minut, když si všiml, že se chlapi kolem mašiny usmívají. „Co je, chlapi, co se řehtáte. Prostě se dnes moc nedaří. Vidíte sami, jak s tím laboruji.“ Chlapi už se smějí nahlas: „Víte, my máme takového šikovného elektrikáře. On ten potenciometr měnil a podařilo se mu ho zapojit obráceně. Takže když přidáváte, tak vlastně ubíráte. Už se mu to nechtělo znovu rozebírat a tak jsme si zvykli.“ To je tak, když něco nefunguje jak má.

Záludnosti acetylenu

Ač se to zdá k nevíře, stále se setkávám se základní nezalostí pracovníků používajících acetylen z lahví. Většina stížností a reklamací je typu: „Toho acetylenu je v lahvi málo, tlak je jen 8 bar“ nebo „Ten plamen divně hoří a prská“. Když pak vyrazím na místo a zjistím, že mají nasazený hořák se spotřebou 1,5 m³/hod acetylenu a „krmí“ ho z jedné lahve, je vše jasné. Lahev je celá mokrá a při otevření přivodů z ní cítím na ruce vlhkost - je strháván aceton. Holt lidé nějak zapominají na to, že odběr acetylenu z lahve je dán rychlostí jeho uvolňování z acetonu, v němž je rozpuštěn. A že dostat z lahve trvale víc než 0,5 m³/hod může být celkem problém, zvláště v zimním období. Stále platí, že při normální teplotě kolem 20 °C je možné z jedné 50 l lahve acetylenu dostat cca 500 l/hod. Při nepřetržitém provozu je to ale jen kolem 350 l/hod. Je-li ale teplota nižší, schopnost uvolňování acetylenu výrazně klesá, čímž klesá i tlak acetylenu v lahvi. Existuje na to i přehledný graf.

Nebo jiný případ. Volal mi lehce vyděšený majitel firmy, že jim šlehl plamen do acetylenové lahve. „Lahev je horká, co máme dělat.“ Jako první mě napadlo mu říct, ať zdrhá, ale pak jsem usoudil, že by mu to příliš nepomohlo. „Máte poblíž nějaký otevřený prostor, kde by se dala lahev vynést a chladit vodou?“ ptám se. „Jo, máme tady za dílnou zahradu, kde by to šlo,“ dozvídám se. „Tak to udělejte, já k vám jedu,“ informuji ho a vyrážím. Přijel jsem k firmičce umístěné ve starší zástavbě typických domků s dvorkem a za-

hrádkou v zadní části. „Tak, kde to máte?“ ptám se. Vedou mě na zahrádku, kde na zemi leží acetylenová lahev a u ní stojí chlap se zahradní hadicí a slabým čůrkem vody lahev polévá. Polilo i mě. „To jste se zbláznili, vždyť to může bouchnout. Myslel jsem chladit vodou, ale ne, že u toho bude někdo stát!“ Sáhnu na lahev, je opravdu dost teplá. Odhaduji tak 40 – 50 °C. Současně slyším unikající plyn. Lahev má pootvřený ventil. To možná bylo i dobře, protože tlak v lahvi nemohl i přes nedostatečné chlazení narůstat.

Rychle se domlouváme, že chlapi udělají z plechu malou vaničku, do které lahev dáme a zalijeme ji vodou. Ve firmě se zabývali i klempířinou a tak to nebyl problém. Šoupli jsme tam lahev, zalili ji vodou, kterou jsme nechali téct a šli jsme pryč. „Ráno ji zkontrolujte, a když bude studená, můžete ji vrátit. Ale nezapomeňte říct dodavateli, co se stalo,“ vydávám pokyny a chystám se k odjezdu. „Počkejte. Jak tedy máme správně postupovat, když se nám to zase stane?“ ptá se majitel. Co mu mám říct, jednoznačné pokyny snad ani neexistují. „Víte těch variant je více. Někdo doporučuje nechat lahev otevřenou, aby v ní tlak nenarůstal a neroztrhla se. Tím ale může díky přístupu vzduchu pokračovat termický rozpad acetyleny a lahev tedy kompletně vyhoří. Druhý způsob je opačný. Lahev se uzavře a tím se rozpad acetyleny zastaví. Dojde k vyhoření jen oblastí kolem ohniska v porézni hmotě. Je zde ale riziko roztržení lahve zvýšeným tlakem. Dokonce jsem slyšel doporučení prostřelit uzavřenou lahev ve spodní třetině, aby se zabránilo právě zvyšování tlaku.“

Vzhledem k tomu, že bezpečná vzdálenost je asi 200 m a tloušťka stěny lahve kolem 5 mm, nedovedu si dost dobře to prostřelení představit. V každém případě je potřeba lahev rychle vyvézt na bezpečné místo a chladit a chladit. Nejlepší variantou je možné zahoření předejít. Existují suché předlohy nebo pojistky proti zpětnému šlehnutí, které neumožní plamenu dostat se do lahve. I když nejsou povinné, používejte je a budete mít po problémech.“ Druhý den jsem do firmy volal, jak to dopadlo. „Je to dobré, lahev už je úplně studená a nic z ní nefouká.“ Tentokrát to skončilo dobře, ne jako na obrázku.

K acetyleny se váže ještě jeden nepěkný zážitek. V devadesátých letech byla ještě celá řada větších firem, které pro výroby acetyleny používaly acetylenové vyvíječe. Ty se musely čas od času čistit a před tím bylo nutné profouknutí dusíkem, aby v prostoru nezůstaly zbytky acetyleny. Tenkrát pravděpodobně k profouknutí nedošlo anebo bylo nedostatečné. Při následné explozi zahynul člověk, který nádobu čistil. Tato událost přispěla k rychlejší náhradě vyvíječů acetylenem uloženým v lahvích nebo svazcích, což je rozhodně bezpečnější varianta.

Vítkovická zkušenost

Tak, jako v celé řadě firem, i ve Vítkovicích chtěli nahradit svařování obalenými elektrodami, metodou MAG. Důvod byl jasný, vyšší produktivita. Vybrali pro začátek slabší materiál, což u nich znamená asi tak 80 mm. Šlo o K-svar tvořící spojení mezi dnem a stěnami nádoby. Po prvních testech jsme jim poslali návrh technologie a čekali na výsledky. Poněkud nás překvapili. „Je to samý studeňák, ta vaše technologie je na houbu“ slyším technologa v telefonu. Dohodli jsme si termín návštěvy a jeli tam. Nádoba měla průměr tak 3 m a ze strany kořene byl svar vybroušený na třech místech asi po 10 cm. Na takový průměr a na to, že to dělali poprvé, to zas nevypadalo tak špatně.

Prohlédli jsme si rentgenové snímky. V těch třech místech bylo několik drobných studených spojů. „Jak jste to vybroušovali před podložním?“ ptám se. „Jako normálně. Dokud to nebylo čisté.“ „Takže kapilárka byla bez defektů?“ ujišťuji se. „Tu jsme nedělali,“ říkají. A je mi jasno. Dohodli jsme se na doplnění kontrolního kroku a já se jen tak ze zvědavosti zeptal: „Když jste to, chlapi, vařili elektrodama, jak to vypadalo? Těch vad bylo míň?“ „Ty studeňáky tam nebyly, jen dost často zavalená struska,“ dozvídám se. „Takže jste brousili víc než teď a to jste to nedělali poprvé, že?“ reaguji. „Až to budete dělat příště, tak vám to půjde dvakrát rychleji než elektrodama a když se zaměříte na vybroušení kořene, tak nebudete muset opravovat vůbec. Ta zavalená struska vám určitě nehrozí.“ Vidím na nich, že ví, že mám pravdu a loučím se. Nová technologie slavila úspěch.

Navarování ventilu.

Když jsem procházel Vítkovickou halou, všiml jsem si svařeče navařujícího na velkou kouli jednu housenku za druhou. „To má dobrou kšeft,“ říkám technologovi. „To je nějaký tvrdonávar?“ „To ne,“ vyvádí mě z omylu. „To je těleso kulového ventilu a chlapi na karuselu se při obrábění sekli asi o dva milimetry, tak to teď musíme navařit. Přece takovej kus železa nevyhodíme.“

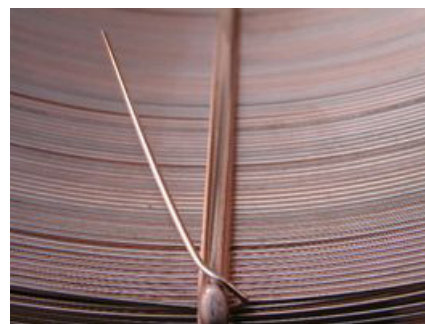
Příčina nalezena

Ve firmě, zabývající se výrobou vagonů, byly nainstalovány rozvody technických plynů včetně ochranného plynu pro svařování. Zásobníky argonu a CO₂ a mixer. Vše odzkoušeno a funkční. Po nějaké době se ozval technolog, že mají problémy s porozitov v některých svarech. Tak jsme s kolegou vyrazili na místo a vzali jsme pro jistotu lahev stejné směsi. Po prohlednutí RTG snímků bylo zřejmé, že jde o velmi malé póry ve svařovém kovu. Navíc nahodile rozmístěné, takže někdy se jejich součet do normou povolených vešel a někdy ne.

Šli jsme tedy hledat řešení. Kontrola průtoku plynu, kontrola nastavení parametrů svařování. Pak připojení láhve s plynem, aby se porovnála se směsí v rozvodu. Výměna cívků drátu a stále nic. Póry tam byly stále. Tak jsme se domluvili na dalších zkouškách s jinými plyny. No, odzkoušeli jsme tam snad šest či sedm různých směsí a výsledky byly stále stejné. Už jsme opravdu nevěděli z které do které, protože tyto zkoušky se táhly už druhý měsíc.

Pak jsme jako polední možnost dovezli cívkou „našeho“ drátu, který jsme měli odzkoušený z řady jiných akcí. První vzorek byl úplně čistý a další také. Začalo se to být nadějně. Šli jsme tedy do skladu najít drát jiné tavby než dosud používaný. To se nepodařilo, protože firma nakupovala po kamionech a všechny dráty byly z jedné tavby. Proto se rychle domluvili s dodavatelem drátu na dodání jiné tavby a ejhle. Póry byly pryč.

Dodavatel byl velmi seriózní a celý zbytek špatné tavby vyměnil za dobrou. Zajímavé bylo, že složení drátu i výsledky mechanických zkoušek byly zcela v pořádku a v souladu s normami. Přesto vznikl uvedený problém. Samozřejmě jsme se ptali výrobce drátů na příčinu. Řekl nám „Víte, někdy je podíl jednotlivých přísadových prvků v takovém poměru, že to udělá to co tady. A přitom je všechno v toleranci a dle norem. Proč to tak je, se zatím nepodařilo zjistit, protože ty případy jsou velmi vzácné.“ ■

(pokračování příště)

Představujeme...

ZEMAN MASO-UZENINY

Historie řeznictví Zeman lze datovat už od roku 1897, kdy započíná rodinnou tradici řeznického řemesla tehdy ještě ani ne dvacetiletý Alois Schneider. Na něho navazují další generace. V roce 1948 je bohužel z důvodu znárodnování soukromé podnikání zastaveno. Rodina ale naštěstí řeznický cech neopouští a proto v roce 1991 mohou na tuto tradici navázat bratři Robert a Josef Schneiderovi, kteří otevírají svou první prodejnu a výrobu uzenin v Plzni. Postupně se rozrůstají prodejny a odbyt, je postaven nový stejnojmenný závod na výrobu uzenin a firma se rozděluje na dvě části, výrobní část a maloobchod, který tvoří specializovaná síť prodejen masa, uzenin a lahůdek s obchodním názvem Zeman.

Na začátku roku 2004 přebírá obě společnosti mladší z bratrů Robert, razantně rozšiřuje výrobní kapacity a již za pět let je největším výrobcem uzenin v Čechách. V roce 2012 výrobní závod v Plzni prodává

investiční skupině Penta. Řeznictví Zeman zůstává nadále ve skupině firem Roberta Schneidera, dalším partnerem skupiny se stává Eduard Koranda, který zodpovídá za maloobchod a výrobní provozy.

Hlavním artiklem je prodej čerstvého českého masa a uzenin podle tradičních (národních) receptur. Současně je síť se svými více jak 115 prodejny jednou z největších v České republice, obrát v roce 2015 dosáhl dvou miliard korun a společnost aktuálně zaměstnává přibližně 1 700 lidí. V roce 2013 byl otevřen nový výrobní závod, společnost disponuje vlastní logistikou a dopravou. V roce 2015 společnost získává další provoz, výrobní areál bývalé příbramské masny. Pod značkou ZEMAN najdete dnes tradiční masné výrobky (včetně oceněných systémem kvality KLASA) vyráběné podle klasických receptur s využitím nejmodernějších technologií s důrazem na přijatelnou cenu.

Výrobní závody mimo sídla společnosti v Praze 4 jsou masokombináty v Plzni a v Příbrami. Spolupráce s naší společností byla zahájena v roce 2012 mateřským, plzeňským závodem. Na začátku roku 2015 se připojuje i výrobní závod Příbram.

SIAD dodává společnosti ZEMAN maso – uzeniny a.s. potravinářské plyny, ale i běžné technické plyny. Všechny plyny a směsi pro potravinářský průmysl z řady FOODLINE jsou certifikovány dle ISO 22000:2005 (management jakosti potravin) a dle standardu HACCP (výroba potravinářských plynů). Zeman maso – uzeniny naše plyny využívá především pro balení a skladování v ochranné atmosféře (MAP), aby se tak zlepšila uchovatelnost produktu (shelf-life) a vyloučilo se nebo se na minimum snížilo použití chemických konzervačních látek.

Ochranná atmosféra chrání čerstvé potraviny před mikrobiologickou, biochemickou a chemickou degradací vlastností, pomáhá zachovat čerstvost, svěžest vzhled a zabraňuje i jejich fyzikálnímu poškození. Ochranné plyny a směsi jsou používány při výrobě, skladování i balení masa, masných výrobků i uzenin.

Vedle dodávek plynů a plyných směsí pro potravinářství naše společnost poskytla zákazníkovi technickou pomoc a poradenství v oblasti aplikace plynů a při návrhu zásobovacího systému. Především se jedná o rozvody plynů, instalace redukčních stanic ke svazkům lahví ale i o instalaci skladovacích nádrží (tanků) a odpařovacích jednotek se zkapalněnými plyny včetně směšovačů. ■

Obr.: Prodejny ZEMAN maso-uzeniny mají svůj jednotný styl

Adresy a kontaktní místa

Regionální kanceláře:

Čechy

Praha, K Hájem 2606/2b, mobil: 724 059 846, tel. 235 097 527, fax: 235 097 525

České Budějovice, mobil: 606 761 680, fax: 235 097 525

Plzeň, mobil: 724 152 148, fax: 235 097 525

Děčín, mobil: 602 662 262, fax: 235 097 525

Hradec Králové, mobil: 606 680 388, fax: 235 097 525

Morava

Rajhradice, U Sýpků 417, mobil: 724 254 181, tel. 516 102 030, fax: 547 232 996

Ostrava, mobil: 602 399 480, fax: 547 232 996

Svitavy, mobil: 724 015 225, fax: 547 232 996

Jihlava, mobil: 725 775 105, fax: 547 232 996

Uherské Hradiště, mobil: 724 288 016, fax: 547 232 996

Vydává:

SIAD Czech spol. s r.o.
K Hájem 2606/2b
155 00 Praha 5 - Stodůlky
Tel. 235 097 520, fax: 235 097 525
www.siad.cz, siad@siad.cz
MK ČR E 17927

Všechny neoznačené materiály zpracoval Ing. Libor Tošnar, Řízení vztahů se zákazníky. Distribuce elektronicky přes SmartEmailing.

Sazba: M. Černá (dtp.cerna@gmail.com)

Určeno pro zákazníky, dodavatele a partnery SIAD Czech spol. s r.o.

Zaslání časopisu PROFILY je bezplatné. V případě zájmu kontaktujte Řízení vztahů se zákazníky SIAD Czech spol. s r.o.